

Dzieło Kolpinga

Dzieło Kolpinga to międzynarodowa wspólnota, którą łączy postać jej Założyciela i Patrona – bł. ks. Adolpha Kolpinga (1813-1865) – oraz głoszona przez niego idea niesienia pomocy potrzebującym. Nie tylko doraźnej, ale takiej, która wyzwala w obdarowanych inicjatywę, pobudza do solidarności i działania.

Na świecie

Katolicka organizacja społeczna, która miała swój początek w XIX wieku w niemieckiej Kolonii oraz jej okolicach, już za życia ks. Kolpinga rozrosła się i promieniowała na sąsiednie miasta i państwa. Dziś jest obecna w 60 krajach Europy, Azji, Afryki i obu Ameryk, gromadząc ponad 400 tys. członków – sióstr i braci zrzeszonych w 8900 stowarzyszeniach, zwanych Rodzinami Kolpinga.

Każda z nich przeważnie skupia od kilku, kilkunastu do kilkudziesięciu osób. Stowarzyszenia krajowych Rodzin Kolpinga są zrzeszone w narodowych Związkach Kolpinga. A te z kolei mają za zadanie m.in. reprezentować lokalne Rodziny w strukturach Międzynarodowego Dzieła Kolpinga z siedzibą w Kolonii, gdzie żył i działał nasz Patron.

W Polsce

W maju 1990 r. powstała pierwsza, rdzennie polska Rodzina Kolpinga w Stanisławiu, k. Kalwarii Zebrzydowskiej i Wadowic. Założył ją emerytowany wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie i Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, ks. dr hab. Kazimierz Hoła (1933-2003) wraz z miejscowym księdzem proboszczem oraz parafianami, z których większość pochodziła z rodzin trudniących się produkcją obuwia i usługami szewskimi.

W kolejnym roku przedstawiciele tej wspólnoty wzięli udział w beatyfikacji Patrona – byłego szewca – ks. Adolpha Kolpinga, której dokonał w Watykanie św. Jan Paweł II. W przeciągu krótkiego czasu Rodziny Kolpinga zawiązywały się w różnych częściach naszej Ojczyzny, a w 1999 r. Episkopat Polski oficjalnie uznał Dzieło Kolpinga za katolicką wspólnotę wiernych. **Obecnie w różnych regionach naszego kraju działa 37 Rodzin Kolpinga.**

Misja Dzieła Kolpinga w Polsce brzmi: jako chrześcijanie trwamy mocni w wierze i jedności, troszczymy się o rodzinę, doceniamy wartość i godność pracy oraz działamy na rzecz lokalnych społeczności.

Nadrzędnym celem Dzieła Kolpinga jest wyrobienie w każdym umiejętności kształtowania swojego życia w sposób godny i odpowiedzialny. Dlatego nasi członkowie rozwijają swe zdolności, by móc realizować się w różnych dziedzinach życia oraz przyczyniać się do rozwiązywania konkretnych problemów społeczności, w których żyją.

Prowadzimy szeroką działalność w lokalnych środowiskach, w szczególności dla osób najbardziej potrzebujących wsparcia, m.in. bezrobotnych, dzieci i młodzieży czy seniorów. Bliska jest nam idea „pomocy dla samopomocy”. Oznacza to, że nie tylko staramy się zaspokoić najpilniejsze potrzeby, ale chcemy, by udzielane przez nas wsparcie angażowało potrzebujących w rozwiązywanie własnych problemów, aktywizowało i stwarzało możliwości do dalszego samodzielnego działania.

Nasza struktura

Na czele każdej Rodziny Kolpinga stoi Zarząd złożony z osób świeckich oraz kapłana – opiekuna duchowego, którego nazywamy „prezesem”. Rodzina Kolpinga zazwyczaj działa przy konkretnej parafii, choć jej społeczne inicjatywy często wychodzą poza ten zasięg.

Każda Rodzina Kolpinga jest odrębnym stowarzyszeniem, ale należy do większej, krajowej wspólnoty: Związku Centralnego Dzieła Kolpinga w Polsce, z siedzibą w Krakowie.

Bł. ks. Adolph Kolping

Łączy nas postać prekursora katolickiej nauki społecznej – bł. ks. Adolpha Kolpinga, a także praktykowana przez niego pomoc potrzebującym. Troszczył się nie tylko o doraźne potrzeby swych podopiecznych, ale chciał, by kształtowali w sobie Boży obraz i wzmacniali chrześcijańską tożsamość. Świadomi własnej godności – podejmowali inicjatywę i działali w sposób solidarny. Zależało mu, by prowadzili przykładowe życie w rodzinie, zdobywali sprawność w zawodzie i aktywnie angażowali się w Kościele oraz w społeczeństwie.

Bł. ks. Adolph Kolping urodził się 8 grudnia 1813 r. w miasteczku Kerpen, k. Kolonii, w dzisiejszych Niemczech. Pochodził z bardzo ubogiej, ale szczęśliwej rodziny. Mając 13 lat, rozpoczął pracę w zakładzie szewskim, początkowo jako uczeń, a później – wykwalifikowany szewc. Przez 10 lat poznał nie tylko fach, ale i trudny los swoich rówieśników, młodych czeladników, narażonych na niebezpieczeństwa duchowe i moralne.

Szukając swej życiowej drogi, odkrył powołanie do kapłaństwa. Życzliwi ludzie wsparli go finansowo, by mógł ukończyć szkołę średnią i studia teologiczne. 13 kwietnia 1845 r. przyjął święcenia kapłańskie w Kolonii. Pracę duszpasterską rozpoczął w parafii w Elberfeld, w rozwijającym się wówczas Zagłębiu Ruhry. Włączył się tam w działalność katolickiego stowarzyszenia młodzieży czeladniczej, które założył nauczyciel Johann Gregor Breuer.

Wkrótce Kolping stał się duchowym opiekunem stowarzyszenia, a z czasem jego faktycznym kierownikiem. W 1849 r. został wikarym w katedrze w Kolonii i 6 maja tego

roku założył Koloński Związek Katolickich Czeladników, który jest załącznikiem dzisiejszego Dzieła Kolpinga.

W krótkim czasie podobne Związki powstały – z inicjatywy charyzmatycznego duszpasterza – w wielu innych miejscowościach i krajach. Uważał, że takie wspólnoty, prowadzone w rodzinnej atmosferze, są wielką szansą dla młodych ludzi, którzy w poszukiwaniu pracy opuścili własne rodziny i byli zdani tylko na siebie.

Kapłan tworzył też bursy, kasy chorych, kasy oszczędnościowe, szkoły wieczorowe oraz świetlice. Wygłaszał setki kazań, wydawał publikacje i pisał artykuły propagujące społeczną naukę Kościoła. Bywał poetą. W swoich działaniach łączył tradycyjne formy miłosierdzia z nowoczesnie zorganizowaną samopomocą społeczną. Kochał młodych, a oni odwodzili się mu, nazywając go swoim „ojcem”.

Zmarł w opinii świętości 4 grudnia 1865 r. w Kolonii. Spoczął w tamtejszym pofranciszkańskim kościele pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. 27 października 1991 r. został beatyfikowany przez Jana Pawła II. W 2004 r. rozpoczął się proces kanonizacyjny naszego Patrona.

Wybrane myśli bł. ks. A. Kolpinga

„Człowiek miłuje, ponieważ nosi w sobie odbicie Boga; ponieważ Bóg jest Miłością, człowiek również tylko w Bogu znajduje swój cel”.

„Ratowanie rodzaju ludzkiego zaczyna się od rodziny (...). Od rodziny zaczyna się proces uzdrawiania i musi się zaczynać, ponieważ rodzina jest pierwszym wychowawcą ludzkości”. „Nie ma większego szczęścia, w odniesieniu do rzeczy doczesnych, od prawdziwego życia rodzinnego i nie ma większego nieszczęścia na ziemi, które mogłoby się równać nieszczęściu w rodzinie”. „W domu winno zacząć się to, co ma potem przysporzyć splendoru ojczyźnie”.

„Życie w domu nie wyczerpuje naszego powołania. Stowarzyszenie nasze różni się zasadniczo od innych stowarzyszeń w pewnym punkcie: ma ono szczególnego rodzaju zadanie w świecie”. „Chrześcijaństwo istnieje nie tylko dla Kościoła i przytułków dla chorych, lecz dla całego życia. Nie ma ani jednego punktu, dziedziny czy relacji życiowej, która nie powinna kierować się zasadami chrześcijańskimi”.

„Kościół nie może i nie powinien odcinać się od kwestii społecznej, nie wolno mu pozostawiać życia obywateli na pastwę zawołanych czy nieprzejednanych wrogów, winien wkraczać w życie i nie obawiać się walki ze swoimi przeciwnikami”.

Jan Paweł II o bł. ks. A. Kolpingu

Karol Wojtyła dwukrotnie modlił się przy grobie ks. Adolpha Kolpinga w Kolonii. W 1978 r. jako kardynał, a dwa lata później jako papież. W 1991 r. na Placu św. Piotra w Watykanie ogłosił byłego szewca – błogosławionym. Św. Jan Paweł II powiedział o naszym Patronie:

„Stał on mocno obiema nogami na ziemi, lecz zwrócony był ku niebu (...). Modlił się swoją pracą i pracował modlitwą. To jego szczególny charyzmat i orędzie dla nas dzisiaj. Modląc się codziennie swoją pracą, a następnie pracując naszą modlitwą, spełniamy chrześcijańskie powołanie. Tylko ten, kto zna Boga, zna także człowieka”.

„Tu leży fundament wielkiego społecznego dzieła Adolpha Kolpinga: był mistykiem czynu. Będąc blisko Boga w modlitwie, szukał bliskości ludzi. Żyjemy dziś w sytuacji świata, w którym właśnie tacy chrześcijanie są potrzebni”.

„Jego wiara dała mu odwagę, by mieć nadzieję na to, co niemożliwe, a realizować to, co jest możliwe, podejmować się zadań, które z całą pewnością przekroczą ramy własnego życia”.

„Jakże niezwykłym kapłanem musiał być Adolph Kolping, skoro dziś jeszcze potrafi on zdobywać dla Chrystusa tak wielu ludzi, mężczyzn i kobiet, młodych i starych. Wam, drodzy bracia i siostry, członkowie Dzieła Kolpinga, powierzone jest dziedzictwo Adolpha Kolpinga. Przekazujcie je następnym pokoleniom”.

Dzieło Kolpinga w 12 zdaniach

1. Odważnie trwamy w wierze i jedności, tworząc żywą wspólnotę Rodzin Kolpinga.
2. Naszym wzorem jest Jezus Chrystus.
3. Inspirujemy się postawą bł. ks. Adolpha Kolpinga.
4. Czujemy się w Kościele jak w domu.
5. Jesteśmy międzypokoleniową, rodzinną wspólnotą.
6. Jako katolickie stowarzyszenie pomagamy kształtować społeczeństwo.
7. Wspieramy ludzi w ich rozwoju osobistym i zawodowym.
8. Otwieramy perspektywy dla młodych.
9. Reprezentujemy chrześcijańskie rozumienie pracy.
10. Pomagamy wygrać walkę o szczęśliwą rodzinę.
11. Tworzymy światową sieć partnerstwa i współpracy.
12. Żyjemy odpowiedzialnie i działamy solidarnie.

Zapraszamy do współpracy!

Dołącz do nas, działajmy razem! Przyłącz się do już istniejącej Rodziny Kolpinga lub utwórz nową w swoim regionie. Wspieraj nasze działania. Więcej informacji na stronie internetowej: **www.kolping.pl**. Zapraszamy też do kontaktu z naszym biurem w Krakowie:

Związek Centralny Dzieła Kolpinga w Polsce
ul. Żułowska 51
31-436 Kraków
nr tel. 12 418 77 70
e-mail: kolping@kolping.pl
www.facebook.com/kolping.polska

Kontakt dla mediów:

Michał Twardosz
tel. kom. + 48 512 718 841
e-mail: MTwardosz@kolping.pl
[Facebook.com/michalzkolpinga](https://www.facebook.com/michalzkolpinga)